

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 531/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног В.О., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног В.О., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 24/16 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 230/16 од 10.03.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног В.О., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 24/16 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 230/16 од 10.03.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв 24/16 од 19.01.2016. године одбачен је захтев окривљеног В.О., за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 304/10 од 19.05.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 230/16 од 10.03.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног В.О., изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 24/16 од 19.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, окривљени В.О., лично, поднео је захтев за заштиту законитости побијајући их као неправилна и незаконита, уз позив на одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да иста преиспита и отклони неправилности.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени В.О. захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.